ശമീർ മദീനി

അഞ്ച് (f)

ദഅ്വത്തിനുവേണ്ടി കൂട്ടായ്മ...?

ഉ: ഹുദൈഫ(رضي الله عنه) നബി(ﷺ)യോട് ചോദിച്ചു: “പ്രവാചകരേ, ഞങ്ങൾ ജാഹിലിയ്യത്തിലും തിന്മയിലുമായിരുന്നു. പിന്നീട് ഈ നന്മ ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു കൊണ്ടുവന്ന് നൽകി. ഇനി ഈ നന്മക്ക് ശേഷം വല്ല തിന്മയുമുണ്ടോ? നബി(ﷺ)പറഞ്ഞു: “അതെ, ഉണ്ട്”. ഹുദൈഫ ചോദിച്ചു: ആ തിന്മക്ക് ശേഷം നന്മയുണ്ടോ? നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: “അതെ, പക്ഷെ, അതിൽ കലർപ്പുണ്ടായിരിക്കും. ഞാൻ ചോദിച്ചു: “എന്താണ് അതിലെ കലർപ്പ്?”. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: എന്റെ മാർഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നയാളുകൾ. എന്റെ ചര്യയല്ലാത്തവ ചര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നവർ. അവരിൽ നീ (നന്മയായി) അംഗീകരിക്കുന്നവയും (തിന്മയായി) തിരസ്കരിക്കുന്നവയുമുണ്ടാകും. വീണ്ടും ഹുദൈഫ(رضي الله عنه) ചോദിച്ചു: “പ്രവാചകരേ, ഈ നന്മക്കുശേഷം വല്ല തിന്മയുമുണ്ടാകുമോ? നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: അതെ, നരക കവാടങ്ങളിലുള്ള പ്രബോധകർ. ആർ അവർക്ക് അതിലേക്ക് ഉത്തരം ചെയ്തുവോ അവർ അവനെ അതിലേക്കെറിയും”. ഞാൻ ചോദിച്ചു: പ്രവാചകരേ, അവരെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ച് തന്നാലും. നബി(رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: “അവർ നമ്മുടെ വർഗത്തിൽപെട്ടവരും നമ്മുടെ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുമാണ്” (അറബികളിൽപെട്ടവരാണെന്ന് വിവക്ഷ). ഞാൻ ചോദിച്ചു: “പ്രവാചകരേ, ആ സന്ദർഭത്തിൽ എന്താണ് ഞങ്ങളോട് താങ്കൾ കൽപിക്കുന്നത്?”. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “മുസ്ലിം ജമാഅത്തിനോടും ഇമാമിനോടും (സംഘത്തോടും നേതൃത്വത്തോടു)മൊപ്പം നീ നിൽക്കുക”. ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു: “അവർക്ക് ഇമാമും ജമാഅത്തുമില്ലെങ്കിലോ?”. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: വൃക്ഷമൂലത്തിൽ കടിച്ചുപിടിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും മരണംവരെയും ആ കക്ഷികളെയെല്ലാം നീ വെടിയുക” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

ഈ മഹത്തായ നബിവചനം നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നത് മുസ്ലിം ജമാഅത്തിനോ (സംഘത്തോ)ടൊപ്പം നിൽക്കൻ അനിവാര്യമാണെന്നാണ്. ഏത് പ്രദേശത്തായിരുന്നാലും; അത് അറേബ്യയിലുള്ള സംഘമാവട്ടെ അതല്ലെങ്കിൽ ഈജിപ്തിലോ, ശാമിലോ, ഇറാഖിലോ അമേരിക്കയിലോ യൂറോപ്പിലോ ഉള്ളതാവട്ടെ എവിടെയായിരുന്നാലും അവഗരാടൊത്ത് സഹകരിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്.

ഒരു മുസ്ലിം സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു സംഘത്തെ എപ്പോൾ കണ്ടാലും അവരോടൊപ്പം നിൽക്കുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. സത്യത്തിലും അറിവിലും അവരെ സഹായിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഒരു നിലക്കും

ഒരു ഇസ്ലാമിക സംഘം (ജമാഅത്ത്)അവിടെ അവൻ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ സത്യത്തെ പിൻപറ്റുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണ് ജമാഅത്ത്. അവൻ തനിച്ചാണെങ്കിലും. ഇബ്നു മസ്ഊദ്(ﷺ) അംറ്ബ്നു മൈമൂനിനോട് പറഞ്ഞപോലെ: "നീ തനിച്ചാണെങ്കിലും സത്യത്തോട് യോജിക്കുന്നതിനാണ് അൽ ജമാഅത്ത് എന്ന് പറയുക".

അപ്പോൾ ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ ബാധ്യത സത്യം അന്വേഷിക്കുക എന്നതാണ്. അങ്ങനെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന വല്ല ഇസ്ലാമിക് സെന്ററോ, സംഘടനയോ അവൻ കണ്ടെത്തിയാൽ യൂറോപ്പിലോ ആഫ്രിക്കയിലോ മറ്റ് ഏത് പ്രദേശത്തായിരുന്നാലും അവർ ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും ശരിയായ വിശ്വാസ ആദർശങ്ങളിലേക്കുമാണ് ക്ഷണിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരോടൊപ്പം നിൽക്കുകയും സത്യമന്വേഷിക്കുകയും അതിൽ സഹനമവലംബിക്കുകയും സത്യത്തിന്റെ ആളുകളോടൊപ്പമാവുകയുമാണ് വേണ്ടത്.

ഇതാണ് ഒരു മുസ്ലിമിന് അനിവാര്യമായിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രമോ സംഘടനയോ അവന് കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അവൻ തനിച്ച് സത്യത്തെ പിൻപറ്റി നേരെചൊവ്വെ നിലനിൽക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അപ്പോൾ അതായിരിക്കും അൽജമാഅത്ത്; അംറ്ബ്നു മൈമൂനിനോട് ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ) പറഞ്ഞപോലെ.

അൽഹംദുലില്ലാഹ്! നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന നിരവധി സംഘങ്ങളുണ്ട്. അറേബ്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെ സൗദി ഭരണകൂടവും യമനിലും ഈജിപ്തിലും ശ്യാമിലും ആഫ്രിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും ലോകത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിലുമെല്ലാം ധാരാളം ഇസ്ലാമിക സംഘടനകളും ഇസ്ലാമിക് സെന്ററുകളും സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും സന്തോഷവാർത്തയറിയിക്കുകയും തിന്മയെ കുറിച്ച് താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അപ്പോൾ സത്യാന്വേഷിയായ ഒരു മുസ്ലിമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏത് പ്രദേശത്തായിരുന്നാലും ഈ സംഘങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അങ്ങനെ ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും സംഘത്തെയോ സെന്ററോ സംഘടനയോഅവൻ കണ്ടെത്തിയാൽ അതിനോടൊപ്പം ചേരേണ്ടതാണ്. (ഈജിപ്തിലേയും സുഡാനിലെയും അൻസാറുസ്സുന്ന, ഇന്ത്യയിലെയും പാക്കിസ്ഥാനിലെയും അഹ്ലെ ഹദീസ് പോലുള്ള) (ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്ന, ഇബാദത്ത് അല്ലാഹുവിന് മാത്രം നിഷ്കളങ്കമാകുന്നതിനും അവനോടൊപ്പം ഖബറാളികളേയും മറ്റും വിളിച്ച് പ്രാർഥിക്കാത്ത) സംഘടനകളിൽ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. (ശൈഖ് ഇബ്നുബാസിന്റെ മജ്മൂഅ് ഫതാവ പേജ് 179-181, ഭാ: 8).

മറ്റൊരു ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി ഇബ്നുബാസ്(ﷺ) പറയുന്നു:

يقول الشيخ ابن باز جوابا لسؤال: الذي يدعو إلى كتاب الله وسـنة رسوله صلى الله عليه وسلم ليس من الفرق الضالة, بـل من الفرق الناجية المذكورة في قوله صلى الله عليه وسلم: " افترقـت اليهود على إحدى وسبعين فرقة, وافترقت النصارى على اثنين وسبـعين فرقـة, وسـتفترق أمتي على ثلاث وسبـعين فرقـة كلها في الن ار إلا واحدة", قيل : ومن هي يا رسـول الله؟ قـال: " من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابـي". وفي لفظ " هي الجماعة" . والمعنى أن الفرقة الناجية هي الجماعة المستقيمة على ما كان عليه النبـي صلى الله عليه وسـلم وأصحابـه رضي الله عنهم..... فالحاصل .. أن الضابط هو استقامتهم على الحق, فإذا وجد إنسان أو جماعة تدو إلى كتاب الله وسنة رسـوله صلى الله عليه وسـلم وتدعو إلى توحيد الله واتباع شريعته فهؤلاء هم الجماعة, وهم من الفرقـة الناجية, وأما من دعا إلى غير كتاب الله, أو إلى غير سـنة الرسول صلى الله عليه وسلم فهذا ليس من الجماعة, بل من الفرق الضالة الهالكة, وإنما الفرقة الناجية: دعاة الكتاب والسـنة.... (م جموع فتاوى للشيخ عبد العزيز بن باز الجزء الثامن : ص: ١٨٢)

അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിലേക്കും തിരുദൂതരുടെ ചര്യയിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നവൻ പിഴച്ച കക്ഷികളിൽപെട്ടവനല്ല. പ്രത്യുത രക്ഷപ്പെടുന്ന വിഭാഗമെന്ന് പ്രവാചക വചനത്തിലൂടെ പറയപ്പെട്ട (അൽഫിർഖത്തുന്നാജിയ) വിഭാഗത്തിലാണ് പെടുക. “ജൂതന്മാർ 71 കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു; ക്രിസ്ത്യാനികൾ 72 കക്ഷികളായും. എന്റെ ഉമ്മത്ത് 73 കക്ഷികളായി പിരിയും. ഒന്നൊഴികെയുള്ള 72ഉം നരകാവകാശികളാണ്. ചോദിക്കപ്പെട്ടു: “പ്രവാചകരേ, ഏതാണ് ആ രക്ഷപ്പെടുന്ന വിഭാഗം?” അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “ഞാനും എന്റെ സ്വഹാബത്തും ഇന്ന് ഏതൊന്നിലാണോ നിലകൊള്ളുന്നത് ആ മാർഗത്തിലുള്ളവർ”. മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ടിൽ: അതാണ് അൽജമാഅത്ത്” എന്നുണ്ട്. അതായത്, രക്ഷപ്പെടുന്ന വിഭാഗമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ പ്രവാചകനും അനുചരന്മാരും നിലനിന്ന നേരായ മാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവർ...

ചുരുക്കത്തിൽ സത്യത്തിൽ നേരെചൊവ്വെ നിലകൊള്ളുക എന്നതാണ് മാനദണ്ഡം. ഒരാളോ ഒരു സംഘമോ അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിലേക്കും പ്രവാചകന്റെ സുന്നത്തിലേക്കും തൗഹിദിലേക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ ശരീഅത്തിലേക്കും വിളിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ

തന്നെയാണ് അൽജമാഅത്ത്. അവരാണ് രക്ഷപ്പെടുന്ന കക്ഷി. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിലേക്കും പ്രവാചകചര്യയിലേക്കുമല്ലാത്ത മറ്റെന്തെങ്കിലിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് അൽജമാഅത്തിൽപെട്ടതാവില്ല. പ്രത്യുത നാശത്തിന്റെ പിഴച്ച കക്ഷിയിലാണത് പെടുക. രക്ഷയുടെ കക്ഷി എന്നത് ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നവരാണ്". (ശൈഖ് ഇബ്നുബാസിന്റെ ഫത്വാ സമാഹാരം ഭാ: 8. പേജ്: 182).

ശൈഖ് ഇബ്നു ബാസിനോട് ഇതുസംബന്ധമായി വന്ന ഒരു ചോദ്യവും അതിനുള്ള മറുപടിയും കാണുക.

س:هل يعتبر التنظيم لجماعة الدعوة أمرا بدعيا كما يقول البعض؟

ചോദ്യം: ചിലർ പറയാറുള്ളതുപോലെ ദഅ്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സംഘടന ബിദ്അത്തായ സംഗതിയാണോ?

ج:ليس بـــدعيا التنظيم , ومما يعين على أداء الواجب تنظيمهم, ويكون لهم رئيس يرجعون إليه ومجلس شورى يتشاورون فيه, هذا من المهمات العظيمة ومن أسباب النجاح, والعمل المنظم أقرب إلى النجاح من العمل غير المنظم....... وليس من البدع, بـل هذا من الشرع (حكم العمل الجماعي. ص: ٤٣)

മറുപടി: "സംഘടന ബിദ്അത്തല്ല. ബാധ്യതാ നിർവഹണത്തിന് ഏറെ സഹായകമാണ് സംഘടന. പരസ്പരം കൂടിയാലോചിക്കുന്ന ഒരു ആലോചനാ സമിതിയും അവർക്ക് അവലംബിക്കാവുന്ന ഒരു നേതൃത്വവും ഉണ്ടാകണം. ഇത് അതിമഹത്തരവും വിജയകാരണങ്ങളിൽപെട്ടതുമാണ്. വ്യവസ്ഥാപിതമല്ലാത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കാൾ വിജയസാധ്യത വ്യവസ്ഥാപിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണുള്ളത്. അല്ലാഹുവിലേക്ക് ദഅ്വത്തിനായുള്ള സംഘടന ജനങ്ങൾക്ക് നന്മ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും പള്ളി പരിപാലനങ്ങൾക്കും മറ്റും വ്യവസ്ഥാപിതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അതിൽ ധാരാളം നന്മയുണ്ട്. അത് ബിദ്അത്തല്ല. മറിച്ച് ശറഇൽപെട്ടതുതന്നെയാണ്".

(ശൈഖ് ഫൗസാൻെറ അംഗീകാരത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട "ഹുക്മുൽ അമലിൽ ജമാഈ ഫിൽ ഇസ്ലാം' (സംഘടിത പ്രവർത്തനത്തിൻെറ മതവിധി) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്. പേജ്: 43).

ശൈഖ് ഉഥൈമീനും ഇപ്രകാരംതന്നെ പറയുന്നു:

يقول الشيخ العثيمن جوابا لسؤال : الذي أرى أنه لا يمكن أن تقــوم القايمة لأناس متفرقين أفراد, فالإنسان مدني بالطبــع, ولا بــد أن يكون له من يعينه من الخلق بعد معونة الله عز وجل للجميع, وبناء

على ذلك أرى أنه لا بد أ، تكون الأقليات جماعة تدعو إلى الله, وأن يكون لهم أمير يرجعون إليه علــى مــا وصفتــه فــي كلامــي السابق...... (أهمية الالتزام بالإسلام. ص : ٣٣،٣٤)

“കൂട്ടായ്മയില്ലാതെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സമൂഹത്തിന് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. മനുഷ്യൻ സാമൂഹ്യ പ്രകൃതിയുള്ളവനാണ്. ഏത് കാര്യത്തിനും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും തന്നെ സഹായിക്കുന്നവരുണ്ടാകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് ന്യൂനപക്ഷ പ്രദേശങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ദഅ്വത്ത് നടത്തുന്ന സംഘടന രൂപീകരിക്കണമെന്നാണ്. അവർക്ക് അവലംബിക്കാവുന്ന ഒരു നേതാവുമുണ്ടായിരിക്കണം” (അഹമ്മിയത്തുൽ ഇൻൽതിസാം ബിൽ ഇസ്ലാം, പേജ് 33).

മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്ന് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

1. ഇസ്ലാം കൂട്ടായ്മക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഭിന്നിപ്പിനെ വിരോധിക്കുന്നു.

2. ദഅ്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കൂട്ടായ്മ തിന്മയല്ല; നന്മയാണ്.

3. കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ പല സംഗതികളും കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിലും പൂർണതയിലും ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. ദഅ്വത്തിൻെറ കാര്യവും ഇതിൽനിന്നൊഴിവല്ല.

4. ഐക്യം ശക്തി പകരുമ്പോൾ ഭിന്നത ശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു.

തുടരും...